

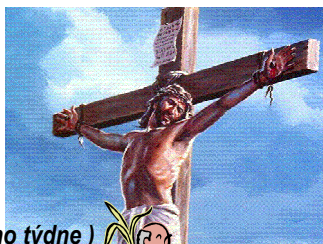
Liběšický

Poutník

roč.18, č.15

14.4. 2019

14.4. Ne

Květná (Pašijová) neděle – (začátek Svatého týdne)

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích – s misijním jarmarkem, v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

15.4. Po

pondělí svatého týdne

16.4. Út

úterý svatého týdne

Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, odpoledne na faře v Liběšicích v 16.00 povídání o víře pro dospělé, v 18.00 setkání pro katechumeny

17.4. St

středa svatého týdne

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích, od 16.00 Poutníkův klub pro děti

18.4. Čt

Zelený čtvrtek

v 9.00 Missa chrismatis – se svěcením olejů v katedrále v Litoměřicích

Obřady Zeleného čtvrtku v 17.00 v Liběšicích

po obřadech zpívaná adorace v Getsemanské zahradě

zkouška Poutníčkova sboru na faře v Liběšicích dle domluvy

19.4. Pá

Velký pátek (začátek novény k Božímu milosrdenství)

Adorace před křížem

od 8.00 do 16.00 celodenní tiché klanění před křížem v kapli Sv.Rodiny, v 16.00 modlitba křížové cesty v kostele v Liběšicích

Obřady Velkého pátku v 17.00 v kostele v Liběšicích

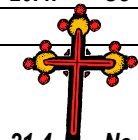

20.4. So

Bílá sobota

Adorace u Božího hrobu

od 8.00 do 21.00 celodenní tiché klanění u Božího hrobu v kapli Svaté Rodiny ve 20.30 obřady velikonoční vigilie v kostele v Liběšicích

21.4. Ne

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží Hod velikonoční (žehnání pokrmů)

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

v 18.30 velikonoční koncert Poutníčkova sboru v kostele v Liběšicích

22.4. Po

pondělí v oktávu velikonočním

Mše svatá v 9.00 v Liběšicích, v 11.00 v Želči, v 16.00 v Žiželicích

- Na Velký pátek opět začíná novéna k Božímu Milosrdenství, duchovní příprava na Svátek Božího Milosrdenství, který je spojený s velikým duchovním obdarováním. Texty k této příležitosti najdete na našich webových stránkách.

- 27. dubna se koná v Praze Pochod pro život a rodinu, který připomíná důležitost pro-rodinných hodnot. Organizátoři prosí o přihlašování z organizačních důvodů. Více se dozvíte na www.pochodprozivot.cz.

Poutníčkova

příloha

roč.18, č.15

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Obraz Božího Milosrdenství

22. února roku 1931 obdržela sestra Faustyna od Pána Ježíše příkaz k namalování obrazu. Tak o tom píše ve svém Deníčku: „Večer, když jsem byla v cele, uviděla jsem Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdviženou k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý. Mlčky jsem hleděla na Pána, má duše byla naplněna bázní, ale i velkou radostí. Po chvíli mi Ježíš řekl: Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: **Ježíši, důvěřuji Ti**. Toužím, aby

byl tento obraz uctíván nejprve ve vaší kapli a na celém světě. Slibuji, že **duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne**. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvláště v hodině smrti. **Já sám ji budu bránit jako svou slávu.**“ /Deníček 47–48/ V roce 1933 přijela sestra Faustyna do Vilna. Tam jí její zpovědník, P. Michal Sopočko, pomohl namalovat první obraz. Zajistil malíře, Eugeniusze Kazimirowského, který v roce 1934 obraz namaloval. Přesto, že obraz byl namalován podle slov Ježíše zjevených sv. sestře Faustyně, od začátku se jí nelíbil. Nešlo tady o malíře, ale o krásu Krista. Tak jako všichni mystici i sv. Faustyna říkala, že není pomocí štětce možné jeho krásu zobrazit. Když se nad tím trápila, Pán Ježíš se jí zjevil a potěšil ji slovy: „**Velikost tohoto obrazu nespočívá v krásě barev nebo v dovednosti malíře, nýbrž v mé milosti.**“ /Deníček 313/ Uctívání tohoto obrazu nespočívá totiž jen v jeho vystavení a v úžasu nad jeho krásou. **Uctívat tento obraz znamená přijmout do svého srdce Boha**, který v tomto obraze zjevuje část své přirozenosti. Prostřednictvím tohoto obrazu nám Ježíš ukazuje svůj vztah k člověku. Pomocí pěti symbolů se nám zde **zjevuje obraz milosrdného Boha, který nám nabízí spásu**. První symbol je ruka pozdvižená k požehnání. Není to ruka, která chce pokárat, i když mnohokrát Pán Ježíš ve svých zjeveních sestře Faustyně odsuzuje hříchy světa. Je to ruka, která chce všem žehnat a obdarovávat štěstím. Druhým symbolem je postava Ježíše, který jakoby kráčí k nám. Bůh tím chce ukázat, že nečeká neporušený na svém trůnu, až se hříšník přiblíží k němu, i když by to tak mohl udělat, ale že to **on první nám vychází vstříc**. On první nás miluje, očekává nás a obětuje se za nás. Běží naproti marnotratnému synu, objímá ho a těší se, že ten, který byl mrtvý a hříšný, se vrátil a ožil. Bůh v každé chvíli našeho života jako první vztahuje svou ruku, aby nás zachránil. Třetím symbolem je levá ruka Ježíše, která ukazuje jeho srdce. Ježíš ukazuje své **srdce jako pramen milosti**. Toto srdce bylo probodnuté na kříži a vytryskla z něj krev a voda, **symboly svátostí**. Srdce je také **symbolem lásky, která je hlavním důvodem zjevení tajemství Božího milosrdenství**. Dalšími symboly jsou krev a voda. Mučednictví a milost, utrpení a štěstí. Milost často přichází skrze utrpení. Kristus rozdává plody svého umučení celému tvorstvu. **Milosti přicházejí skrze svátosti**, zvláště svátost smíření a Eucharistii, jejichž správcem je Církev. Posledním symbolem jsou slova: Ježíši, důvěřuji Ti. **Přijmout milost**, která pramení z utrpení, a někdy také skrze utrpení, **vyžaduje totiž důvěru**. Je třeba, abychom jako Abraham opustili svou zemi, a někdy je také třeba, abychom se vzdali veškeré své pozemské naděje a celou svou důvěru vkládali jen v Boha, tak, aby on sám byl naší konečnou nadějí.